अत्र दुश्च्यवनशब्दोऽप्रयुक्तः । अन्येषामपि दोषाणामित्यौचित्यान्मनीषिभिः । अदोषता च गुणता ह्रेया चानुभयात्मता ॥ ३२ ॥ अनुभयता अदोषगुणता ॥

इति साहित्यदर्पणे दोषनिरूपणो नाम सप्तमः परिच्छेदः ।
'अत्र मूलकारिकाः=३२ । पूर्वीभिः सह' ६७८ । उदाहरणानि=१६६ । पूर्वैः सह ४८७ ।

परोक्तशब्दवाक्ययोः कर्मादित्वेनोपादाने चेखर्थः । अनुकरणे दुःश्रवस्यादोषत्वं यथा—'मृगचक्षप्रमद्राक्षीदिलादि कथयल्ययम् ।' शब्दस्यानुकरणे च्युतसंस्कारस्या-दोषत्वं यथा—'पर्येष च गविलाह सुत्रामाणं यजेति च ।' अत्र प्रथमपादे गोंश-ब्दस्य निर्वेभक्तिकत्या च्युतसंस्कारत्वम् । द्वितीयपादे सुत्रामशब्दोऽप्रयुक्तो न दोषः । द्वश्यवनशब्दोऽप्रयुक्तो न दोष इति शेषः ॥ अदोषगुणता अदोषत्वं गुणत्वं च रसादेनिकर्षप्रकर्षवीजत्वाभावादुभयरूपम् ॥

इति श्रीरामचरणतर्केवागीशमद्याचार्यविरचितायां साहित्यदर्पणविवृती सप्तमः प्रकाशः।

